

Reglen i *stk. 2* er ny og alene af budgetretlig karakter. Som nævnt i de indledende bemærkninger til kapitel 4 kan en lodsejer altid tillade en videregående adgang end §§ 22–26 bestemmer. Med bemyndigelsen i *stk. 2* tilsigtes at skabe hjemmel til f.eks. at indføre en ridetegnssordning for ridning i statsskovene.

Bestemmelsen vedrører på ingen måde en privat ejers ret til at betinge en videregående adgang af en afgift. Dette beror som hidtil på en aftale mellem ejeren og den eller de personer, der får en videregående adgang.

Reglen i *stk. 3* er ny. Under forhandlingerne om naturfredningsloven i 1969 blev der indgået aftale om, at staten – efter behandling i et udvalg med repræsentanter for Dansk Skovforening, Friluftsrådet og ministeriet – godtgør dokumenteret tab ved brand, hærværk og tyveri i de private skove forårsaget af publikum. Udgifterne ved ordningen har hidtil været afholdt via tekstanmærkning på de årlige finanslove.

Det findes imidlertid nu formålstjenligt at formalisere ordningen og give hjemmel for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om ordningen. Samtidig foreslås det, at ordningen udvides til også at gælde private udyrkede arealer. I det omfang der fastsættes regler efter § 26 om adgang til veje og stier, vil ordningen også komme til at gælde disse. Disse regler vil som angivet i pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger blive forhandlet med de berørte parter, ligesom folketingets miljø- og planlægningsudvalg vil blive inddraget inden udsendelsen.

Det bemærkes, at en evt. erstatning for hærværk og tyveri i skove, der er mindre end 5 ha, og som efter aftale mellem ejeren og amtsrådet åbnes for offentligheden, vil kunne fastsættes i aftalen, jf. § 55, *stk. 4*, efter regler i § 55, *stk. 5*. Om fornødent kan der fastsættes regler herom i medfør af § 28, *stk. 3*.

I forbindelse med den nærmere udmøntning af bestemmelser skal det overvejes, om man skal anvende den hidtidige ordning blot udvidet med de nævnte arealtyper, eller om denne ordning kan afløses af en eller anden form for forsikringsordning, eventuelt kombineret med offentligt tilskud.

Om de anslåede udgifter henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 29

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer stort set til naturfredningslovens § 60a, *stk. 1*. Den er dog ændret til at omfatte både motordrevne og ikke-motordrevne fartøjer samt anden færdsel, f.eks. surfboards og lign.

De regler, der vil blive udarbejdet, kan også omfatte erhvervsmæssig udlejning af fartøjer m.v. til friluftsfornøjelse.

Bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler, der indeholder et generelt forbud mod anvendelse af visse typer transportmidler udenfor områder, hvor amtsrådet ved opslag eller anden form for offentlig bekendtgørelse har givet tilladelse hertil.

Med *stk. 2*, der er ny, tilsigtes at skabe hjemmel til at udarbejde ordensregler, der kan håndhæves efter denne lov, for sejlads og anden færdsel på statens søer.

Til kapitel 5

Beskyttelse af plante- og dyrearter

Til § 30

Bestemmelsen erstatter § 59 i naturfredningsloven med de ændringer, som var foreslået til denne ved lovforslag nr. 213 af 18. februar 1988, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.

I medfør af *stk. 1*, er der som hidtil hjemmel til at *fredede dyre- og plantearter*. I medfør af den gældende lov er der allerede gennemført en fredning af krybdyr og padder. Det er hensigten at foretage fredning også af visse plantearter og insekter bl.a. som opfølgning af de forpligtigelser, Danmark har i medfør af Bernkonventionen. Det bemærkes, at den tilsvarende hjemmel i § 59 i naturfredningsloven ikke omfatter pattedyr og fugle. Dette skyldes, at fredning af danske pattedyr og fugle sker med hjemmel i lov om jagt og vildtforvaltning. Lovforslaget tilsigter ikke at ændre herpå. Når undtagelsen ikke er udtrykkeligt nævnt i lovens tekst, skyldes det lovtekniske grunde. Jagt- og vildtforvaltningslovens bestemmelser om fredning af pattedyr og fugle vil således stadig være gældende.

I øvrigt er det hensigten, at der med hjemmel i *stk. 1* skal ske en videreførelse af de gældende regler om beskyttelse af truede arter. Bestemmelsen giver således hjemmel til at udstede regler om forbud mod eller kontrol med *transport, opbevaring, udstilling, reklamering, salg, køb, ind- og udførsel, transit, og konservering* med henblik på at beskytte eller regulere udnyttelsen af vilde dyre- og plantearter, således som de bl.a. har fundet udtryk i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 23 af 25. januar 1984 om anvendelse af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Washingtonkonventionen) og Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 16 af 13. januar 1984 om erhvervsmæssig konservering af visse truede dyrearter m.v.

Opmærksomheden henledes på, at der også i anden lovgivning kan findes regler, som ud fra andre formål regulerer ind- og udførsel af dyr og planter. Til eksempel herpå kan anføres landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 61 af 2. februar 1988 om lov om